

VARÐIN PELAGIC

VILDI BARA HJÁLPA

Tá ið eldur kom í uppsjóvarvirkið hjá Varðanum á Tvøroyri fríggjadagin, Hugsaði Mortan Thomsen meiri um at hjálpa øðrum, enn hann hugsaði um seg sjálfvan og á Tvøroyri siga tey, at hendan dagin var hann dagsins hetja á Varðanum Pelagic

» Eg veit, at tá ið fólk verða bangin, eru tað nógv, sum krúpa saman niðri á gólvinum

við luft, men tað var so tjúkt í royki, at teir sóu bara einar 20 - 30 sentimetrar fram um nøsina.

Fyri ikki at missa hvønn annan burtur í roykinum, máttu teir alla tíðina hugsa um at fylgjast heilt tætt.

Tað eydnaðist at sleppa fram at telduni, og at fáa stongt ventilarnar, so at ammoniakki ikki skuldi

streyma úr tangunum.

Hann sigur, at tað er nakað síðani at teir finga eina telduskrá, sum ger, at teir kunnu stongja allar ventilarnar á telduni.

Tá ið vit vóru komnir út aftur, góvu teir átaksleiðaranum eina frágreiðing um, hvat hann hevði gjørt.

– Síðani gekk eg enn einaferð runt um virkið at vita

um eg hoyrði nakran banka, ella kundi fáa nakra aðra ábending um, at nakar var inni eftir, sigur hann.

Tað var tað tibetur ikki og so var bara at sleppa sær til rýmingar, tí umframt tann tjúkk, svarta roykin, var eldurin eisini vordin so stórus, at hann stóð upp ígjøgnum takið.

Hann sigur, at ikki fyrr enn tá kom hann í tankar um at fortelja sínum næstringum, at hann var sloppin av virkinum í øllum góðum.

– Tá hevði eg fingið ein hóp av sms boðum frá teimum um, hvar er var, men tað sansaði eg ikki fyrr enn aftan á, og tá fekk eg so svara teimum, sigur hann.

Hevur hjálpt

Mortan Thomsen sigur, at seinni fór hann til lækna at verða kannaður fyri roykeitan, men tað vísti seg, at hann var sloppin heilskaður burtur úr hesum.

Hann sigur, at veit ikki, hvat tað var, sum fekk hann at fara inn aftur á virkið,

Tað var eitt satt bragd, hann útinti hendan morgunin

hóast støðan var so hættislig.

– Eg hugsaði meg yvirhøvur ikki um. Eg hugsaði bara um hini og tí leyp eg inn aftur á virkið uttan at hugsa meg um yvirhøvur.

Aftan á segði sálarfrøðingurin hjá Varðanum við meg, at í slíkum førum siggjast ofta tvær reaktiónir frá fólki og tað er, at summi leggja seg niður og onnur leypa á.

Mortan sigur, at sjálvur helt hann ikki, at tað var neyðugt hjá honum at fara til sálarfrøðing.

– Men so møtti eg Ronnie Midjord stjóranum á Suðuroyar Sjúkrahúsi, og hann helt avgjört at tað skuldi eg fara. So eg fór, og eg haldi,

at tað var gott, tí tað hevur hjálpt væl, sigur Mortan.

– Í roynd og veru var tað ikki fyrr enn tað, at tað gekk upp fyri mær, hvat tað var, eg hevði gjørt, leggur hann afturat.

Hann sigur, at tað slepst ikki undan, at vera eitt sindur ávirkaður av støðuni og leygarnáttina var lítil svøvnur, men sunnunáttina var frægari.

Hann sigur, at nøkur av starvsfólkum á virkinum, maskinmenninir og elektríkararnir, hava hitst nakrar ferðir at prátta um støðuna. Og í gjárkvøldið hittust teir aftur, har teir finga ein bita av pizza, og har teir eisini finga prátta saman, og eisini tað hevur hjálpt.

– Tað hava vit tørv á, og tað er gott, tí tað hjálpir at tosa um tað, sigur Mortan Thomsen.

– Tað var ófatiligt, at hetta kundi henda. Vit hava arbeitt nógv við at gera virkið tipp topp til vertiðin byrjar seinni í summar og nú í juli mánað skuldu vit øll fara í feriu, og so skuldu vit fara til arbeiðis aftur, tá i vertiðin byrjaði, sigur Mortan Thomsen

Hann sigur, at nú vónar hann bara, at virkið verður bygt aftur sum skjótast. Hann er í hvussu so er til reiðar at herja á aftur, sigur hann.